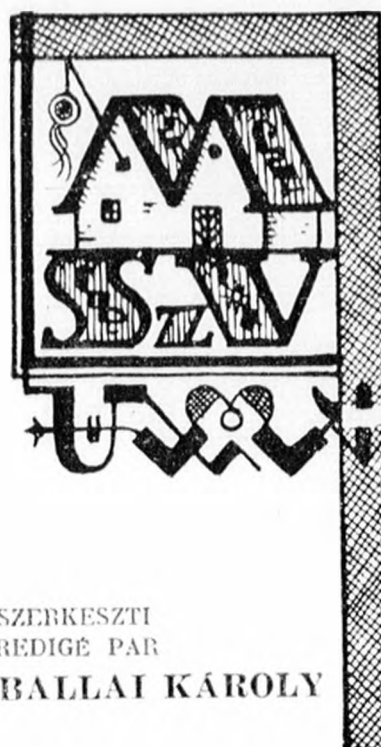

XXXV. évfolyam. * 3. szám.
Budapest, 1930. február hó 1.

MAGYAR SZÁLLODÁS ÉS VENDÉGLŐS.

HOTELIER ET RESTAURATEUR DE HONGRIE
UNGARISCHER HOTELIER UND GASTWIRT

A BUDAPESTI SZÁLLODÁSOK ÉS VENDÉGLŐSÖK IPARTESTÜLETENÉK, A MAGYAR SZÁLLODÁSOK ÉS VENDÉGLŐSÖK ORSZAGOS SZÖVETSEGENEK HIVATALOS LAPJA

Organe et propriété du Syndicat des Hoteliers et Restaurateurs de Budapest

Organ und Verlag der Budapester Hoteliers- und Gastwirtengenossenschaft.

SZERKESZTŐSÉG (REDAKTION): BUDAPEST, IX., LÓNYAY UCCA 22. ☼ ☼ TELEFON: AUTOMATA 811-52.

SZERKESZTI
REDIGÉ PAR

BALLAI KÁROLY

KESZEY VINCE

*ipartestületi elnök 10 éves elnökségének emlékére festették tisztelői és barátai.
A portré MÁNYAY JÓZSEF festőművész alkotása.*

Popper Mór és Lipót Rt. bornagykereskedés Budapest-Kőbánya, Előd ucca 8.

Telefon: József 359-78.

Alapított 1869. évben.

***Az 1922. évi szőlő-és borkészítési kiállításon
aranyéremmel kitüntetve.***

Ajánlja kiváló zamatú fajborait.

Olvassuk, ferjessük lapunkat!

Szerezzünk előfizetőket!

A mi naptárunk.

1930 Február 5 Szerda	Az adóközösség tagjainak adóátalányuk befizetése. — D. e. 10 órakor a békéltető bizottság ülése az ipartestületben. — D. u. 4 órakor az előljárási rendes havi ülése az ipartestületben. — Este 7 órakor Jóbarátok vacsorája Klemenz Frigyesnél (VIII. Népszínház ucca 30.)	12 Szerda	D. e. 11 órakor a segédvizsgáló bizottság ülése az ipartestületben. — D. u. fél 4 órakor az ipartestület IX. évi rendes közgyűlése a régi képviselőházban (VIII., Főherceg Sándor ucca 8.) — Este 7 órakor Jóbarátok vacsorája Schmidt Jánosnál (VIII., Szerdahelyi ucca 18.)
6 Csütörtök		13 Csütörtök	
7 Péntek	D. e. 10 órakor Gundel János és id. Kommer Ferenc emlékéért ápoló asztaltársaság összejövedele Patat Lajosnál (IV., Kossuth Lajos ucca 5.)	14 Péntek	Este 8 órakor vendéglősök vacsorája Kurtz Jánosnál (VII., Keleti p. u. étterem.) A vendéglősifjak gárdája táncos összejövedele este 8-kor Patat Lajosnál (Szép u. 2.)
8 Szombat		15 Szombat	
9 Vasárnap		ÁRVERÉSBŐL vendéglői berendezések, sörapparátok, jégszekrények, székek, asztalok, alpakkaárúk, nagyon olcsón ROSENFELDNÉL , Népszínház ucca 31. — Vétel és eladás.	
10 Hétfő			
11 Kedd			

Hortobágyi juhturó jobb mint a liptói

termeli és postacsomagonként vidékre is szállítja:

ORSZÁGOS MAGYAR TEJSZÖVETKEZETI KÖZPONT Budapest, I., Horthy Miklós út 119/121. Telefon: Lás. 3-29. Sürgőnycim: Tejközpont.

Első Magyar Részvény Serfőződe

PARACELSUS SÖR-E

A nagy tápértékű barna idénysör csapolása megkezdődött

Palackokba lefejtve is kapható: kávéházakban, vendéglőkben, fűszer- és csemegeüzletekben

PETAR KOSTIC-féle valódi karlócai ürmös ismét kapható!

100 literen felüli hordóvételnél pr. lit. P **3.84**
100 literen aluli hordóvételnél (legálább 50 liter) pr. lit. P **3.92**
50 literen alul demijohnban pr. lit. P **4.—**
(Ezen árakban a hordó, illetve demijohn ára nincs benne)

1 lit. üvegben (üveggel együtt) pr. üv. P **4.30**
1/2 lit. üvegben (üveggel együtt) pr. üv. P **2.40**
(Kötelezettségnélküli áraink fényüzési adóval együtt értendők.)

Vezérképviselet és lerakat:

VENDÉGLŐSÖK BESZERZŐ CSOPORTJA R. T.

Budapest, IV., Vámház körút 8. Telefon: Aut. 833-80 (üzlet és raktár) aut. 845-15, aut. 845-16.

Közleményeinket csak a forrás megnevezésével lehet átvenni.

MAGYAR SZÁLLODÁS ÉS VENDÉGLŐS

MEGHIVÓ.

A BUDAPESTI SZÁLLODÁSOK ÉS VENDÉGLŐSÖK IPARTESTÜLETE

1930. évi február hó 12-én (szerdán) d. u. fél 4-kor, a régi képviselőház (VIII., Főherceg Sándor u. 8.) üléstermében tartja.

IX. rendes közgyűlését,

amelyre Tagtársainkat tisztelettel meghívja

Budapesten, 1930. február hó 7-én

Téglássy Ernő
titkár.

Keszey Vince
elnök.

TÁRGYSOROZAT:

1. Elnöki megnyitó.
2. Az évi jelentés.
3. A pénztáros jelentése.
4. Az évi zárszámadás bemutatása.
5. A számvizsgálók jelentése.
6. A felmentvény megadása.
7. 1930 évi költségvetés megállapítása.
8. A szesztilalom ellen való tiltakozás.
9. Adóügyi sérelmek.
10. Az alapszabályok módosítása.
11. Az elnökség és a tisztikar választása.
12. Indítványok.

A közgyűlésen csak ipartestületi bekebelezett tagok vehetnek részt, szavazhatnak és szólalhatnak fel.

A tárgysorozatra föl nem vett indítványok alapszabályaink 11. §-ának 4. pontja szerint csak az esetben tárgyalhatók, ha azok a közgyűlés előtt 8 nappal az előljárásnak írásban beadattak.

Kartársaink! Minél tömegesebben vegyünk részt e közgyűlésen, hogy a tervezett szesztilalom bevezetése ellen minél hatásosabban tiltakozhassunk!

8 órai munkaidő a vendéglősiparban.

Irta: Gundel Károly.

Másfél évtizeddel a háború kitörése, 12 évvel annak befejezése és egy kerek évtizeddel a béke aláírása után: a hágai egyezmény esztendejében tisztán látjuk, hogy a világháborúnak nincsenek csak legyőzöttjei. A győztes államok éppen úgy szenvednek gazdaságilag, mint a legyőzöttek, sőt a semleges országok is megérzik, hogy körülöttük — bármilyen semlegesek maradtak ők maguk — egész világ dőlt romokba. És megtanultuk — meg kellett, hogy tanuljunk — a háborút, bár nem a népek csinálják, ők maguk szenvedik meg. Megtanultuk, a háborút nemcsak az államok vesztik el, de veszít minden egyes polgára az országnak; a fegyverrel vívott háború után a gazdasági háború következik, melynek éppen úgy megvannak az áldozatai: inkább súlyos, mint könnyű sebesültjei, betegei és halottai, mint a fegyverrel vívottnak! Gondterhes, koravén arcokat látunk, amerre járunk. Ami jókedv még maradt ebben a szerencsétlen országban, annak is mintha furesa mellékíze, melléköngéje lenne. Mintha csak takarni akarná a gondot; felejtetni egy-két órára a bajt, a keserűséget. És ha valaha igaz volt — hej, pedig de sokszor volt igaz egy ezredév óta! — ma igaz a régi közmondás: *sziva vigad a magyar.*

A mi iparunkat sem kimélték meg a háború következményei. Az úgynevezett béke első éveiben a korona romlása következtében torz helyzet állt elő, melyben a legtöbben szegényedésükben a számok megnövekedése folytán gazdagodásukat látták s könnyű életre, könnyelmű költsékezésre adták magukat. Ez konjunktúrát jelentett a mi iparunkban és soha nem remélt forgalmat bonyolítottunk le ebben a nem is egészen hét „kövér“ esztendőben. Sajnos azonban rosszul felfogott államérdek árainkat úgy szabályozta, hogy tőkegyűjtésre senki sem gondolhatott e kivételes forgalmú években sem és a „sovány“ esztendők beköszöntése az ipart erős tartalékok nélkül találta. Igaz, hogy ennek nem egyedül a hatósági ármegállapítás volt az oka. Ha új adók megteremtéséről, a régiak emeléséről volt szó, elsősorban ránk gondoltak. Fényűzési, forgalmi, vigalmi, pezsgőadók, az abnormálisan megállapított közszolgáltatási díjak (villany, gáz stb.) mind bennünket sújtottak. A vendéglősipar állta helyét a harcban. Halottai is voltak szép számmal, sebesültjei is, betegei pedig még sokkal többen. A kávéipar tartalékjai a falakban voltak: a falakban, a falakon: a berendezésben, a helyiség „újraátalakítottóságában“. Ez a tartalékvagyon fel nem emészt-

hető, ki nem kezdhető. Itt, ha baj van, gyorsabban összeomlik minden. A mi iparunkban a tartalékunk a pincében volt: a borban. Ezt lassan felemésztettük. A romlás ép oly gyors, de lassabban lesz látható. A bor elfogyott, aki régen *termelőtől* vásárolt, *vagónszámra, készpénzért*, ma *borkereskedőtől* vesz *hordós szám hiteltre*. Észre sem vesszük, hova visz az idők fagyos szele mindnyájunkat. Ahogy a haretéren egy könnyes pillantással rohantunk tovább, ha mellettünk egy bajtársunk vérbeborultán összerogyott, ma is viseljük tovább mindnehezebb lélegzettel az élet keresztjét, ha ki is hull egyik-másikunk a sorból. Magyar sors ez manapság. Jobb napokat látott, a legjobb sorsra érdemes kartársaink kopogtatnak ajtainkon munkát keresve, ha birják, menhelyünk ajtaján, ha kiöregedtek belőle!

*

Enyhülést várunk! Könnyebbséget!

Egy kis világosságot ebben a sötét magyar éjszakában!

Egy kis megértést, bajaink meglátását, panaszaink meghallgatását: orvosságot, segítséget a hatóságok részéről.

Élni akarunk! Remélni akarunk! Hinni akarunk egy jobb jövőben! Dolgozni akarunk! És akarók tudni, hogy miért dolgozunk?

*

A megértés helyett, a terhek könnyítése helyett új rém fenyeget. *Vasárnapi szesztilalom és 8 óras munkaidő kell a magyarnak!*

Csak inkurábilis államférfiúi rövidlátás vezethet a mai viszonyok között ilyen reformokra.

Mi, iparosok, úgylátszik ki vagyunk rekesztve a „nép” fogalmát magába foglaló tömegből, mert a népjólétet gondozó minisztérium pazar fénnel berendezett termeiből ránk és felénk csak csapás zúdul. A Társadalombiztosító intézményt s az agkori biztosítást szabályozó rendelkezéseit még meg sem szoktuk, terheit elviselhetetleneknek érezzük, (jómagam két üzletem után csekély 50.000 pengőt fizetek évente e címen) népboldogító műhelyében friss „*fekete*” leves fő számunkra.

Bizonytal hallották jó uraink iparunk árnyoldalairól: se vasárnapunk, se ünnepünk, se éjszakánk, se nappalunk, dolgozunk az esztendő minden Istenadta napján, dolgozunk kora reggeltől késő éjszakáig! Nahát, ez mégse járja! Segítsünk rajtuk. Egy kis vasárnapi szesztilalom: nem lesz érdemes vasárnap kinyitni s meglesz a pihenőnapjuk! 8 órai munkaidő: ezalatt csak nem dolgozzák agyon magukat?

Hej! Hiszen ha az iparosság a „dolog” miatt panaszkodna, segítség lenne ez akkor. A baj épen az, hogy nincsen dolga. Ott van a főnök is, a családja is, a személyzete is — ott lézeng, várja a jó szerencsét, a vendéget s nincsen dolga, nincsen forgalma, keresete, de megvan a rezsije: a házbére, a

sokféle költsége s a még többféle adója, adója, meg adója!

Gyönyörű álmom! Élni, *megélni* tudni napi 8 órai munka mellett, mikor napi 24 órai munka mellett sem lehet megélni.

Gyönyörű álmom minden vendéglősembernek a hét egy napját kiszakítani a robotból, az élet rohanásából s pihenni, szórakozni, a családnak élni, gyereket ringatni-babusgatni, együtt lenni velük naphosszat, játszani velük, oktatni-nevelni őket, néha-néha elmenni színházba, megnézni egy jó darabot, hangversenyre, mulatságra, elfelejteni az élet minden baját, keserűségét, kellemetlenségét, gondját és élni, élni, élni emberi életet.

Ó, gyönyörű álmom!

De ma? Ki álmodik erről? Ma az az álmunk, hogy fizetjük a számláinkat, a házbérünket, a villanyt, a betegsegélyzőt, az adókat, az illetékeket és miből? Melyiket előbb, melyik sürgősebb és miből, *miből, miből?*

8 órai munkaidő? Mikor a szakképzett személyzetünk nagyobbik fele nyár óta sétál, hiába keres munkát — legalább kisegítésre — s nem tud elhelyezkedni? Mikor minden vendéglős azt mérlegeli, hogy a viszonyok kényszerűsége folytán hány alkalmazottját bocsássa el? Mikor a legtöbb üzemben még a meglévő, redukált személyzetnek a fizetését sem tudják kifizetni? Ma?

Hová megyünk? Hová jutunk?

*

Ha ki is kapcsoljuk a kérdésből az idegenforgalom nem negligálható szempontjait s csak az itthoni relációt tekintjük, akkor is nyilvánvaló a 8 óras munkaidő iparunkba való bevezetésének abszurditása.

A vendéglői üzemben déli 12-től délután 3—4-ig, este 7-től éjjelig, sőt azontúl is meleg konyhával, kész étellel kell várunk a vendéget. A vidékről felránduló vendég az otthon megszokott órában akar étkezni korán délben is, este is; a városi ember hivatalból jövet délben, színházból jövet este a kései órákban is megkívánja, hogy a vendéglő vendéglő legyen. De ezenfelül délelőtt is, délután is akad, aki fogyaszt. Sohse tagadta meg, hogy tagadná meg a vendéglős a mai nehéz időkben a kiszolgálást.

Kettős személyzetet tartson hát a vendéglős? Kettőst, amikor az egyrétüt sem bírja? De hiszen a fent említett időkereten kívül 2—3 órányi, sőt hosszabb idő kell az előkészítésre, takarításra, terítésre, sütésre-főzésre. Miből telik erre? Megneveljük talán a vendégeinket? Mondjuk, rendes ember 12 és 2 között ebédel, 7 és 9 óra között vacsorázik. Mondjuk, ezelőtt s ezután nincsen kiszolgálás? Hová jutunk? Egyik vendéglős korábbi, másik ké-

Budapesti nagy gőzmosóda és fehérnemű kölcsönző vállalat

Budapest, VI., Lőportár ucca 14a — Telefon: Aut. 297-97.
Méltányos kölcsöndijért ajánl éttermek, kávéházak részére:
abroszt, asztalkendőket, pincérkabátot, pincértörölt, konyharuhát.
Pontos kiszolgálás. — Házhoz szállítás. — Autószállítás

WILHEIM JÓZSEF FIAI tojáskereskedők

Murányi u. 28.
Tel.: J. 328-20.

✱ Elsőrangú vendéglők és kávéházak szállítói. ✱

Imre ucca 4.
Tel.: A. 870-95.

Aki védekezni akar a borvizsgálat hátrányai ellen, vegye meg Évkönyvünket!

SZŰRŐGÉPEKgyártása
és javítása**FRANK és BERGER**

Budapest, VIII., Baross ucca 91. Telefon: J. 374-05.

sőbbi órákat fog választani. A fogyasztónak órával kezében kell fogyasztásra alkalmas helyet keresnie? Örökös viták, érdekösszeütközések, zárórakihágások, sürgetések, kitessekelések? Ez a mi iparunk? Ez a hivatásunk? Ez a mesterségünk? Hová jutunk?

Hiszen azt tanultuk, azt vallottuk, a vendégnek mindig, mindent. Amikor, amit kíván, ahogyan kívánja.

Én szeretem az idealistákat! Meg tudom érteni az álmódózt. De vagyok annyira reális, hogy az álmok értékét leszállítsam.

Vannak gyönyörű álmok, gyönyörű elgondolások, melyeket *ma* nem lehet valóra váltani. Az államférfiúi bölcsesség nem állhat meg az elgondolásoknál, hanem mérlegelnie kell a körülményeket, a lehetőségeket is.

Merem hinni, hogy a kormány tagjainak államférfiúi bölcsesége meg tudja vonni a határvonalat az álmok és a lehetőség, az elgondolás és a kivihetőség között s megkíméli ezt a sokat próbált és erején felüli áldozatkészségről tanuságot tett ipart attól, hogy betegágyon fekve bevegje a 8 órás munkaidő kétes, sőt nem is kétes hatású piruláját.

Keszey Vince arcképének leleplezése.

Bőven beszámoltunk már iparunk társadalmi szervezetei egyesülésének s az egyesült ipartársulat, ill. ipartestület tíz éves történetéről, amely *Keszey Vince* tíz évi buzgó elnöki tevékenységét tükrözi vissza.

Nem múlt el az első decennium nyom nélkül, mert *Keszey* barátai és tisztelői megragadták ezt az alkalmat, hogy megbecsülésük jeléül megfestessék portróját, a melyet elkészülte után ipartestületünknek följánlottak. Az arcképet, amelyet *Mányay József* festőművész festett, az évi január hó 23-án meleg házi ünnepség keretében leplezték le. Ez alkalomra ipartestületünk tanácssterme ipari életünk színe-javával zsufolásig megtelt s a sűrű széksorokban a szép számban megjelent vendéglőssasszonyaink tették változatossá, színessé a terem képét.

A székesfőváros tanácsa részéről megjelent dr. *Pertik Béla* és dr. *Karlovitcz Miklós* tanácsjegyzők, a VII. ker. előljáróságot dr. *Hamvassy József* előljáró, a TESz részéről dr. *Battlay Dezső* főtitkár, a Kereskedelmi és Iparkamarát *Bittner János* kormányfőtanácsos, alelnök, az Orsz. Kézművestestületet dr. *Kovalóczy R.* főtitkár, az idegenforgalmi érdekeltségek szövetségét dr. *Tausz Béla*, a Kávésipartestületet *Steuer Gyula*, a Mészárosipartestületet *Kollár Gábor* elnök, a genfi alkalmazottakat *Csik József* vezértitkár képviselték; továbbá jelen voltak: *Molnár Sz. Dezső* ügyész, dr. *Stéger Béla* ügyvéd, *Konta Jenő*, dr. *Kritsfalussy István* igazgató, a szakiskola küldöttségével és *Mányay József* festőművész és még sokan mások.

A díszgyűlésen *Glück Frigyes* kormányfőtanácsos, díszelnök elnökölt, aki a magyar *Hiszekegy* szavaival nyitotta meg az ülést. Majd szeretettel és tisztelettel üd-

vözölte a megjelenteket, a hatóságok, a társadalmi és a társtestületek képviselőit. Ezután felolvasták az üdvözlő leveleket és táviratokat. Ezeknek tudomásulvétele után ugyancsak *Glück Frigyes* mondta el az ünnepi beszédet:

Nagyrabecsült vendégeink!

Igen tisztelt díszgyűlés!

Kedves és örömteljes kötelességet teljesítek, amikor megtisztelő felszólításukra, mint korelnök, elvállalom a díszgyűlés vezetését.

Teszem ezt több okból: először a Szállodások és Vendéglősök Ipartestületének utolsó 10 éves munkájának és annak belértékének kidomborítása céljából, másodsor szeretett elnökünk: *Keszey Vince* személyi működésének méltatása miatt.

Ipartársulatunk, azaz most már Ipartestületünk közel hét évtizedes fennállásának történetében sok és sokszor igen nehéz időkkel és viszonyokkal való megküzdésével találkoztunk, de a mi mindig tisztos iparunkban uralkodó csendes, önzetlen, egyszerű, puritán, polgári elgondolás szolgált rá arra a rokonszenvre, amelyet kivívott magának sokszor nem mindig rögtelen úton és sohasem önmegtartás nélkül.

A rend és pontosság céhbéli szigorral való fenntartásával, a haladó kultúrával lépést tartva, iskolánk, nyugdíj- és más intézményeink felállításával és továbbfejlesztésével biztos alapot teremtettünk a továbbépítés zökkenés nélküli folytatására és elszánt akarásunk szívós kitartására; és így értük el a jelenkort.

Áttérek munkás elnökünk személyi érdemeire. Amikor *Keszey Vincét* 1919. évi december hó 19-én tartott közgyűlésünkön először választottuk meg, átvette az Ipartestület vezetését. Első ténykedése a megfigyelés és tájékozódás volt és csak érett megfontolás után kezdte beavatkozó munkáját, ragaszkodva a megkezdett munkák befejezéséhez. Ez volt az ő titka, szerencséje és ez biztosította neki a fel-

**NÖSNER PEZSGÓ
és
HABZÓBOR**

BUDAPEST, V., LIPÓT KÖRÚT 4.

Rendelések: Telefon **AUT. 194-89.****Takarékasztaltársaságok**

a legjobban és leg-
olesóbban **Deutsch** papírüzletében vásárolhatják
célszerű felszereléseiket. 1889. óta **Budapest, VI.,
Aradi u. 35. sz.** Minden asztaltársaság 1 db elő-
jegyzési naptárt és minden 49-es csoport 1 db
nyugtakönyvet **ingyen kap.**

A kontárokat jelentsd az ipartestületnek!

SZENT ISTVÁN PORTER SÖR

A POLGÁRI SERFŐZDE
PÁR ATLAN KÜLÖNLEGESSÉGE

tétlen sikert. Egy nyilteszű elme céltudatos haladását láttuk ebben és egész szimpatiank feléje irányult. Nem akarunk dícsérni, mert az elért eredmények többet mondanak, mint minden rosszul alkalmazott dicsőítés.

Nincs szándékunk minden egyes elért célt fel-enlíteni; ezt a tízéves jelentés ügyis egybefoglalta, de az iparunk képesítéshez kötését oly ténynek tartjuk, amely iparunkat a tanult és képzett iparok közé emelte. 1885 óta tartottuk napirenden, tehát 35 évig vártunk és az, hogy újból harcoltunk érte, Keszey érdeme az ő lelkes gárdájával együtt. 1920-ban Rubinek Gyula kereskedelmi miniszter 53.021. számú rendeletével adta tudomásunkra és a jövő lesz hivatva ennek a régi vágyunknak értékét beigazolni.

A menedékház létesítése már az 1920. évi közgyűlésen biztosítva volt, de a szerencsétlen és áldatlan háború következményei annak megvalósulását csak 1928. júniusában engedte elérniük a menedékház megvásárlásával, 1929. év őszén pedig az arra váró és igényt igazoló kartársakat már el is lehetett ott helyezni. Ennek a munkának oroszán-résztét is szintén hű csatlósaival az elnök végezte a helyzet magaslatán álló választmánnyal együtt.

De nem utolsó és tagadhatatlanul főbenjáró ténykedés volt ipartestületünk visszaköltözése székházunkba. Vissza ide, ebbe az önszerzett fészünkbe akkor, amikor a soknak sokat tetsző eladási ajánlatok ingadozóvá tették az elhatározást és veszélyben forgott fészünk és házunk. De Isten keze felettünk lebegett és nem engedte elharácsolni azt, amit verjékünkkel szereztünk. Ismét elnökünk és kitartó gárdája varázsolta ide a mi drága otthonunkat, a nagynehezen megszerzett kincsünket.

Elnökünket pedig az összes itt felsorolt, de az itt fel nem sorolt, de elvégzett fáradságos munkássá-

gáért is áldja meg az Isten mind a két kezével, mint Petőfi mondta apjának, a jó öreg kocszmárosnak.

Mi pedig leplezzük le Keszey Vince képmását örök hálából és emlékül.

Hulljon le a lepel!

Ezután lehullott *Mányay* József festőművész alkotásáról a lepel s látható lett Keszey Vince állóképe oszlopra támaszkodva, a háttérből legnagyobb alkotása, a péceli Otthon képe látszik. (A képet a borítékon mutatjuk be olvasóinknak.)

Hosszantartó taps csillapultával dr. *Pertik* Béla, dr. *Battlay* Dezső, *Bittner* János, dr. *Kovalóczy* Rezső, *Kollár* Gábor köszöntötte Keszey Vincét, aki az üdvözlőbeszéd után meghatva tett fogadalmat, hogy élete egész folyása alatt soha sem fog megszűnni az ipar érdekében fáradni és áldozni.

A mindvégig meleg ünnepeket a harmóniumon eljátszott *Himnusz* magasztos hangjai zárták le.

Végül megemlítjük, hogy a következők üdvözlők Keszey Vince elnököt tízéves jubileuma alkalmával:

Ripka Ferenc főpolgármester, dr. *Lobmayer* Jenő kormányfőtanácsos, tanácsnok, *Bessenyei* Ferenc ny. min. tanácsos, a Magyar Serfőzők Egyesülete igazgatója, *Dörnypusztai* csemegesajtgyár igazgatósága, *Szegő* Pál kormányfőtanácsos, a Fővárosi Sörfőző Rt. vezérigazgatója, *Tószeghy* Emil kormányfőtanácsos, a Kőbányai Polgári Serfőző és Szent István Tápszer-művek Rt. vezérigazgatója, *Farkas* Vilmos, a Fűszerkereskedők Egyesületének elnöke, a *Magyar Agrár- és Járulékbank* Rt. igazgatósága, *Allami Pincegazdaság* igazgatósága, a *Budapesti Kávésok Ipartestülete*, *Schmall* Gyula, a Szombathelyi Fogadósok, Vendéglősök és Kávésok Szakosztálya elnöke, *László* József, a Győri Vendéglős Szakosztály elnöke, *Molnár* Gábor, a Budapesti Szállodaportások Egyesületének elnöke, az Egyetértés Sport Club vezetősége, *Kemény* János (Debrecen), *Noll* Miklós kormánytanácsos (Tata), *Posch* Gyula, *Steuer* Marcell, *Tarján* Vilmos és kartársaink közül számosan.

Tárgyik János hideg- és meleg-
étel különlegességek

magyar és francia konyha

Budapest, VI., Aradi-uca 22. Tel.: Aut. 132-39

Azon igen Tisztelt Kartársaimnak, kiknek hideg konyhájuk nincsen,

a **hideg büffét** és egyes **hideg előéte-
leket**, ugyszintén **aszpikot, kaviárt,
libamáj-pástétomot** stb. stb.

a legjutányosabban szállítom rendelésre

Fűtse helyiségeit

**KÖRTING-
melegviz-fűtéssel.**

Takarékos, higiénikus, tökéletes.

Kérjen árajánlatot!

KÖRTING R.-T. VIII., Kisfaludy-uca 11.

A hátralékos és az esedékes tagdíjakat kérjük befizetni!

A konyhaüzem.

(Harmadik közlemény).

Irta: **Marencich Ottó**

a Hungária és Dunapalota Nagyszállodák vezérigazgatója.

AZ A MONDÁS, hogy a konyhaüzemben fő a takarékoság, még nem mondja azt, hogy ez milyen úton érhető el.

Tény az, hogy a takarékoságnál is bizonyos óvatossággal kell eljárunk, mert egy üzemben, amelyben ezt az elvet túlzottan kezelik, az ellenkező hatással is lehet az üzemre.

Itt tehát vigyázattal és fokozottabb szaktudással kell eljárni, mert a túlzás veszteséget jelenthet, ha ezt a vendéggel éreztetik, mert az emiatt elmarad.

Igy tehát mondhatjuk, hogy ha a pazarlás öngyilkosságra vezethet, a túlzott takarékoság is okozhat esődöt.

Tudnunk kell most már, hogy mit nevezünk pazarlásnak? Itt elsősorban ki kell emelnünk a főlösen nagy adagot, amelyet a vendég nem tud élvezni. A nagy adag sem esztétikai, sem gazdasági szempontból nem állja meg helyét, mert egy étel, amelyet a vendég nem tud elfogyasztani, veszteséget jelent nemcsak az üzem, de a vendég szempontjából is. Ne adjunk tehát többet, mint amennyit a vendég pénzeért jogosan követelhet és amennyit tényleg el tud fogyasztani.

Hogy állításom mennyire igaz, bebizonyítva láthatjuk, hogy a moslékos edényeket és a tálalóasztalokat gyakran megvizsgáljuk.

A konyha kijárata és a moslékedény a vendéglős legnagyobb ellenségének nevezhető; itt az ellenőrzés kifizeti magát minden üzemben.

Nézzük meg csak egyszer az étteremből kikerülő tálainkat, különösen a leves- és főzelékestálat és látni fogjuk, hogy átlagban 25—30 százaléka a kiszolgált ételeknek nem kerül oda, ahova tulajdonképpen kerülnie kellene. Kenyér, mártás, saláta, kávé, tej, stb. sem kivételek.

Az adagolástól eltekintve, vizsgáljuk meg az ételek elkészítését, a főzést, a húsok, halak és szárnyasok sokaságán kívül igen fontosak itt az ezeknek elkészítéséhez szükséges alkatrészek és körítések, amelyek minden konyhában legalább 20 százalékot tesznek ki.

Konyhaüzemben főleg nagy súlyt kell helyez-

ni még a konyhában visszamaradt, el nem adott ételnemek célszerű újból való feldolgozására. Ugy vélem, hogy e tekintetben soha eleget tenni nem lehet s ezért e téren bizonyos tervszerűség feltétlenül szükséges. A jó szakácsnak már előre kell gondolnia arra, hogy az ételt, ha ez netán visszamaradna, miképpen fogja más módon értékesíteni, mert ilyen eljárással már az elkészítésnél is elejét veszi a veszteségnek.

Különösen olyan étteremben, amelyben több kész ételnek kell szerepelnie az étlapon, ilyen rendszer óriási megtakarítással jár, mert e téren történik általában a legnagyobb pazarlás.

A legtöbb esetben az ilyen visszamaradt ételeket természetes veszteségnek tekintik, ezekre súlyt nem helyeznek és a felületes szakácsnak legnagyobb gondja csak az, hogy hogyan szabaduljon tőlük.

Ezt a majdnem általános szokás ki kell küszöbölni.

Amint ezt minden szakember tudja, a főzésben magában is rejlik a veszteség veszélye. Túlfőzött anyagok, főleg hús és főzelékféle, nemcsak ízüket veszítik, hanem súlyukat is, ami nem csekély veszteséget jelent és ha ezt engedjük, hogy a hús még főzés után is állandóan tűzhelyen álljon, a veszteség szaporodik.

Állandóan túlfűtött tűzhely nagy kárt jelent.

A konyhában igen fontos a zsíranyaggal való takarékoság.

Jelszavunk az legyen, hogy: használjunk fel mindent, a hús- és hallén kívül — melyek felhasználása természetes — még a vizet is, amelyben a főzelékeket főzzük és spóroljunk a fűszerekkel, a tejtermékekkel, tojással, sőt még a kenyérmorzsával is.

Egy kiváló szakember, *L. Schneider* bécsi vendéglős mondását idézem, amely így hangzik:

„Zeige mir, wie deiner Küche die Reste verwertet werden und ich sage Dir, wie lange dein Betrieb bestehen wird.“ Magyarul röviden: „Amilyen konyhád maradékainak felhasználása, oly hosszú üzemed fennmaradása.“

És ez igaz.

**PÁLPUSZTAI
SAJT
világmárka!**

Étlapokon nélkülözhetetlen!

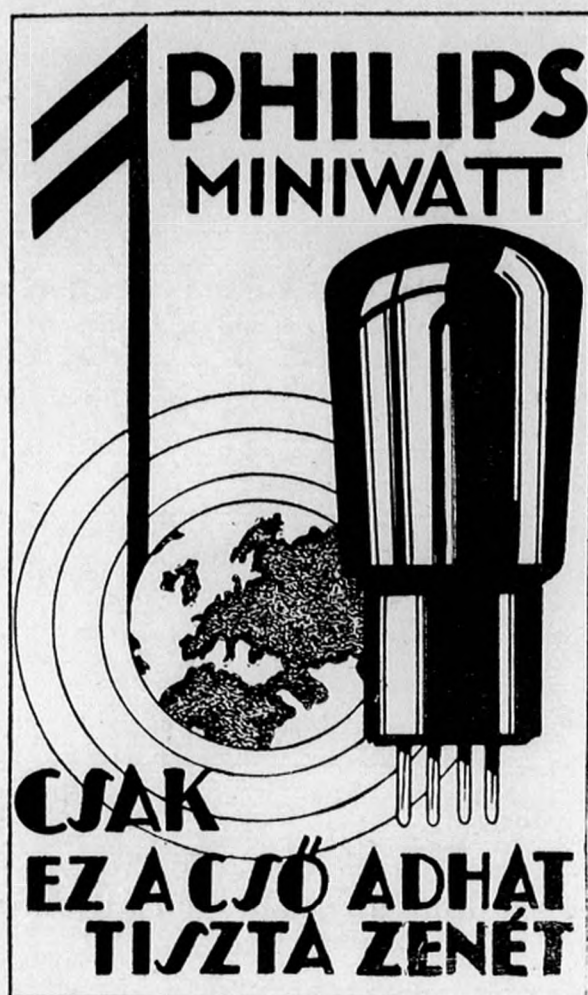
PÉCSETT a Szigeti országút 168. szám alatt két holdas szőlőmben a villamostól 5 percre levő nyári vendéglőmet a modern kor igényeinek teljesen berendezve, megfelelő szakembernek azonnal bérbeadom.

Télen-nyáron üzembe tartható, villany és vízvezeték a házban.

Érdeklődni lehet *Radoesay Imrénél*, Pécs, Jókai tér 6. sz. alatt.

Azonnal átvehető.

A hátralékos és az esedékes tagdíjakat kérjük befizetni!

A Cook—IBUSz-ügy.

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamarában a napokban Belatiny Artur kamarai elnök, felsőházi tag elnöklétével tartották az ipari és kereskedelmi érdekvéköiseletek szakértekezletüket az IBUSz—Cook-ügyben.

Belatiny Artur elnöki megnyitójában kifejtji, hogy az IBUSz és Cook iroda között felmerült ügyben a Cook iroda magyarországi letelepedését illetően a budapesti kereskedelmi és iparkamara teljesen tárgyi alapon, senki mellett és senki ellen sem foglal állást és kizárólag az idegenforgalmat és ezen keresztül az ország érdekeit kívánja alátámasztani.

Gyömrői Sándor kamarai titkár, az ügy előadója ismerteti a Cook iroda letelepedésére irányuló kérését, valamint ismerteti az IBUSz-nak ezzel szemben felhozott érveit. Foglalkozik az idegenforgalom kérdésével és megállapítja, hogy az idegenforgalmi mérlegünk a statisztikai adatok szerint 18 millió pengővel passzív. A valóságban azonban ez a passzív még sokkal nagyobb, mert a statisztikai hivatal 15 pengővel számítja a magyaroknak a külföldön naponként elköltött összegét. Felvonultatja a nyugatról érkező külföldiek bécsi és budapesti statisztikáját, amelyből megállapítja, hogy a fővárosban eltöltött szállodai éjszakák száma az egyhatoda a Bécs városában eltöltött nyugatról érkező külföldiek szállodában eltöltött éjszakáinak. Foglalkozik a Cook, a Waggon Lits iroda beadványával, amelyet a kormányhoz intézett, amelyben a Cook megcáfolja, hogy a nemzetközi Hálókoesitársaság cseh ve-

zetés alatt állna, nem áll az, hogy ők monopoliumot kérnének és felhozza azt, hogy az idegenforgalom lényegénél fogva nem lehet nemzeti jellegű, hanem természetesen nemzetközi.

Glück Frigyes ismerteti a szállodásoknak ez ügyben elfogadott határozati javaslatát, mely odakonkludál, hogy a kormány hasson oda, hogy a két érdekelt fél között az ellentétek kiküszöböltessenek, hogy együttesen szolgálhassák az idegenforgalom érdekeit és ne csak tőlünk vigyenek ki külföldre utasokat, hanem igenis a külföldről hozzanak utasokat hazánkba.

Madarassy-Beck Gyula ellene szól a szállodások indítványának, támadja az IBUSz-t és felhozza, hogy az IBUSz 1,200.000 pengős személyi és 900.000 pengős dologi budgetja mellett mindössze 160.000 pengőt költt propagandára. Véleménye szerint a budapesti kereskedelmi és iparkamara etikai álláspontja nem lehet más, mint minden monopolium ellen való állásfoglalás, különösen pedig az idegenforgalmi monopolium ellen, amely egyszerűen logikátlan, mert el sem lehet képzelni azt, hogy Budapestről irányítani lehessen a külföld idegenforgalmát. Indítványozza, hogy a kamara elnöksége hasson oda, hogy minden idegenforgalmi vállalat előtt, mely országunkba kíván jönni, megnyitassanak a sorompók. Az ország ipari és kereskedelmi érdekei megkövetelik, hogy a legszélesebbkörű szabadság engedélyeztessék az idegenforgalmi irodák letelepedésének kérdésében.

Jeszenszky Pál a közvélemény nevében követeli az idegenforgalmi monopolium megszüntetését. Résztvett a minap az idegenforgalmi szövetség értekezletén és megdöbbenéssel tapasztalta, hogy az IBUSz egyetlenegy érvet sem tudott felvonultatni a Cook iroda letelepedése ellen. Az IBUSz szónokainak érvei mind arra vonatkoztak, hogy szeretnének megegyezni a Cook irodával, egészen zavaros módon úgy állították be a kérdést, mintha a németek birtokában levő huszszázalékos részvénykisebbségé volna a döntő szó és az állítólagos német részvénykisebbség akadályozná meg a monopoliumról való lemondást. Nem szabad nagy idegenforgalmi érdekeket egy kis vicinálisra bízni.

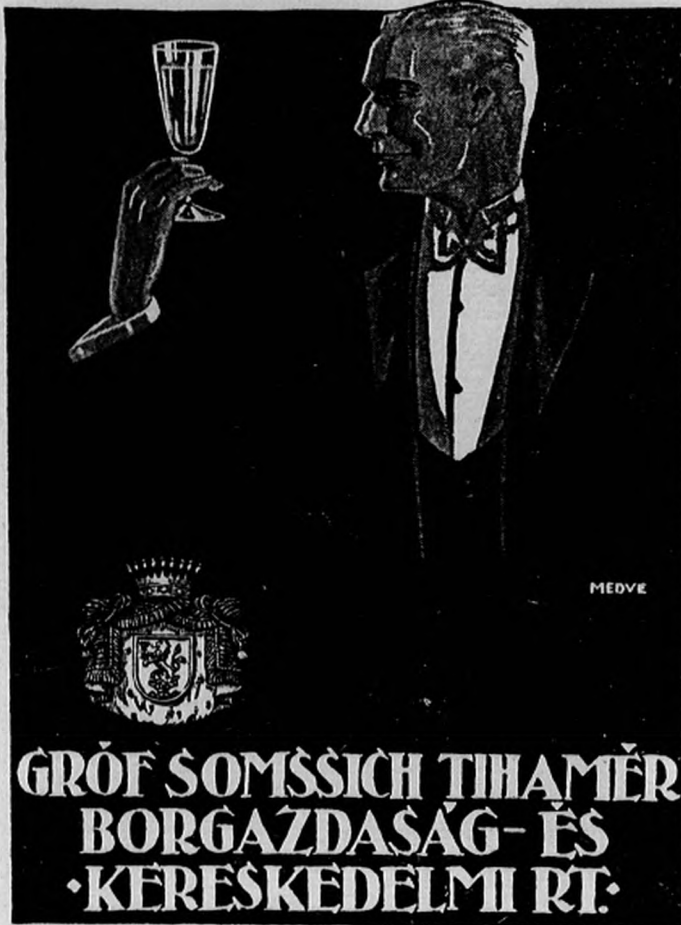
Balkányi Kálmán tiltakozik minden monopolium ellen, legyen az akár a Cook, akár az IBUSz.

Dr. Szanek Emil a magyar Magángyógyintézetek Szövetsége nevében szólal fel. Csak magyar idegenforgalmi ügy van — mondotta — és mi nem ismerünk semmiféle IBUSz vagy Cook-ügyet. Az kétségtelen, hogy az IBUSz-nak a magyar idegenforgalom emelésére vonatkozó vállalkozása csak egy melléküzlete ennek a vállalatnak és a mi álláspontunk szerint meg kell engedni, hogy idegen utazási irodák is letelepedhessenek.

Holzer Sándor a háromezer tagot számláló divatiparosság nevében szólal fel. Csodálatos — mondja, — hogy vita lehet arról, hogy bejöhessen-e ide a Cook-társaság. Ha nem akarnak idejönni, mindent el kellene követni, hogy bejöjjen. Kijelenté, hogy az IBUSz-nak

Budapest kellős közepén régi nagyforgalmú vendéglő házzal együtt február 1-től bérbeadó. Bővebbet: József 413—52 telefonszám alatt. — Pár ezer pengővel átvehető.

Aki védekezni akar a borvizsgálat hátrányai ellen, vegye meg Évkönyvünket!

A közkedvelt Somssich-borok

minden vendéglőben
ott kell, hogy legyenek!

(A bruttó forgalom 2%-a a péceli „Otthon”
javára fordítatik.)

KÖZPONTI IRODA:

VI., Andrásy út 31.

Telefon: 142—85.

nagyon sok vállalata van, ha veszteség érné, kárpótlást találhat más üzletben. Hangsúlyozza, hogy nem szabad elhuzni ezt a dolgot, mert itt van a Szent Imre-év és minden huzavona csak kárt okozhat.

Bánó Dezső az Idegenforgalmi Szövetség nevében kijelenti, hogy nem ellenzi az idegen, külföldi társaság letelepedését, de kívánja, hogy intézményesen biztosítsák azt, hogy ezek az idegen vállalatok behozzanak idegent és ne csak kivigyenek.

Dr. Strausz Vilmos a szállodások nevében beszél és hangoztatja, hogy mindent el kell követni arra nézve, hogy a Cook bejöhessen. Luxus tárgyalni arról, hogy bejöhet-e a Cook-társaság, amikor a mi érdekünk az, hogy idejőjön. Jelenti, hogy eljártak az IBUSz-nál és a Cooknál. Az IBUSz-nál egy felelős tényező kijelentette, hogy 146.000 pengőt fordítottak propaganda sélókra. Ez nevetségesen kevés összeg, mert hiszen mi, szállodások, 200.000 pengőt fordítottunk ugyanerre a célra, noha nekünk nincs olyan monopóliumunk, mint az IBUSz-nak.

Vértes Emil kifejti, nem lehet vitás, hogy az ország érdekei megkövetelik a külföldi utazási irodák előtt az ország határainak megnyitását. Az ország idegenforgalmára vonatkozóan felhossa, hogy a budapesti nemzetközi vásár májusi tíz napja alatt az egész évi idegenforgalom húszszázalékát szállítja.

Gundel Károly megállapítja, hogy az utóbbi napokban minden megtörtént arra vonatkozóan, hogy a Cook-iroda letelepedésének nemzeti jelentőségű nagy ügye mellékvágányra tereltessek. Felveti a kérdést, hogy szükség van-e az internacionális utazási irodák letelepedésére? Ha valaki ebben az országban azt meri mondani, hogy nincs szükség arra, hogy a világ min-

den részében propagandát csináljanak hazánknak, úgy az járuljon hozzá az IBUSz monopóliumához. Az idegenforgalom az egész országnak üzlet. Itt mindenkinek az az érdeke, hogy minél hatalmasabb és nagyobb-méretű legyen az országunk felé irányuló idegenforgalom.

Belatiny Artur zárószavaival ért véget az ülés.

Az értekezlet eredményeként a kamara a kereskedelemügyi miniszterhez intézett felterjesztésében javasolta a külföldi utazási irodák letelepedéséhez való hozzájárulást, abban az esetben, ha a letelepülni kívánó külföldi irodák garanciát nyújtanak a kereskedelmi kormánynak arra, hogy megfelelő mennyiségű külföldit hoznak az ország területére.

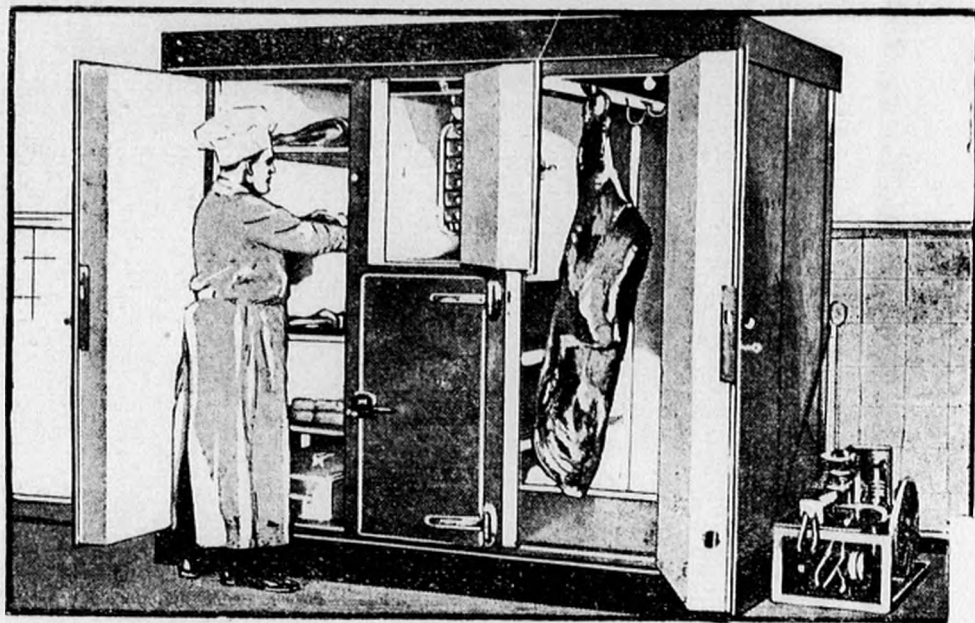
A különböző külföldi irodák letelepedéséhez a kamara véleménye szerint országos érdek fűződik és nem is lehet a MÁV jegyeinek monopolisztikus árusítását a jelentős idegenforgalmi és ezzel kapcsolatos gazdasági érdekek mellőzésével hatályban tartani.

Stauffer

dobozos emmentáli vezet!

EGEGYSZERŰBB ÉS LEGKÉNYELMESEBB A RUHAMOSÁS RADIION-NAL!

Frigidaire automatikus villamos hűtőkészülék

A legbiztosabb mód minden élelmiszer állandó frissentartására.

Száraz, egyenletes hideg.

Teljesen automatikus hűtés minden kezelés és felügyelet nélkül.

Csekély áramfogyasztás.

Nincs üzemzavar, csekély helyszükséglet.

Kedvező fizetési feltételek!

HAHN ARTHUR ÉS TÁRSAI

Budapest, IV., Kossuth Lajos ucca 8. Telefon: *Automata 898-86.

ÓPCOI

Báli beszámoló

MÁR VAGY JÓ negyvenöt esztendeje járom báljainkat s nem hiszem, hogy egyről is hiányoztam volna; tehát emlékszem báljaink minden eseményére, minden mozzanatára.

Mostani bálunkon is, hogy felmentem a zenekarba, kihirdetvén *Erdei Patat* Leó ez alkalomra irt *Keszey* nagyasszonyunknak ajánlott „Walse Romantique” című nagy sikert aratott keringőjét, körüllegeltetem szemeimet a báli termen, képet óhajtottam szerezni magamnak bálunk általános képéről.

Vizsgálódásom során tekintetem a velem szemben lévő pálmákkal díszített emelvényen akadt meg és úgy tűnt fel nékem, mintha a messzeségből régi báljaink előkelőségei közeledtek volna felém.

Lelki szemeim előtt vonult el legelől *Stadler* Károly, gyönyörű ezüstös hajával, *Gundel* apánk kitűzött ordóival, az öreg *Kammer* bácsi a „Vadászkürtös”, aki soha sehonnan sem hiányzott, a legkisebb vendéglőbe is ellátogatott „gábelfrüstkőre”, id. *Marchal* József, az „Angol királynő” szállodás, az örökké elegáns úr, aki még a piaera is cilinderben járt, id. *Kommer* Ferenc, a híres „Virágcsokor” tulajdonosa, a kedves, finom modorú

kartárs, *Müller* Antal, aki vendéglősnek is volt olyan előkelő úr, mint egy angol lord.

Mitrovác Adolf, az egykori pincéregylet délcég elnöke, bálelnök elődeim *Wrabetz* Frigyes, *Bokros* Károly stb., az ujak között *Kissel* József, *Márkus* Imre.

Szállodás- és vendéglősgárdánk színe-java: *Glück* Frigyes, *Frohner*, *Palkovics*, *Petánovics*, *Burger*, a Hungária Szálló igazgatója, *Kittner* Mihály, *Szabó* Imre, *Reiter*, *Ruscher*, *Drechsler*, az Opera pince, *Ment* András, *Elked* Elek, *Fürst* „Az öreg zenélőóra” tulajdonosa, *Weisz* bácsi, a „Bécsi Sörház” gazdája, *Lippert* Lajos, *Wagner* Vilmos, a „Márványmenyasszonyos”, *Blaschka* István, a „Kékflaskós”, *Noszek* Ignác vendéglős nesztorunk, *Doktor* László, *Avar* László és még igen sokan a régi gárdából, ki tudná mind felsorolni.

S ha még felemlitek néhány örökké vidám kartársat, *Schuller* Francit, *Éhm* Jancsit, *Schnell* Pepit, akik vagy harminc esztendőn át osztogatták minden bálon hölgyeinknek a szebbnél-szebb táncrendeket, *Mehringer* Rezsőt meg *Wilburger* Károly pénztárnokot, akik háromszor olvasták meg a pénzt csak azért, hogy nem tudnak-e többet kiszorítani, úgy nagyjából kimerítettem báljaink régi érdemeseit.

Ezek az urak és az akkoriban megjelent hölgyek presztizskérdést csináltak abból s kötelességüknek tartották, hogy a bálunkon jelen legyenek, ezáltal is nemcsak fényt adni törekedtek, hanem iparunk tekintélyét is demontsrálni.

Most ez a kép, sajnálattal kellett megállapíta-

Aki a társadalombiztosítás terén jól akarja kiismerni magát, szerezze meg magának Évkönyvünket!

nom, másként festett. Egyik ismerősöm olvasván a bálit tudósítást, csodálkozva kérdezte, vajjon hol maradtak iparunk előkelőségei? Pirulva mondtam: nem tudom.

De térjünk vissza látományunkhoz, most újból úgy tűnik fel nékem, mintha a messzeségből egy kigyózó virágfüzér, amelyet sok szép fiatal lány és asszony alkot, közeledne felém. Mind közelebb jönnek hozzám s előttem lejtnek el a régi francia négyes colonjában.

És amikor így elmerengek a multon, nem veszem észre, hogy közben magam is megöregedtem, talán azért szeretem az ifjúságot, azért szeretek közejük vegyülni, mert akkor úgy érzem, ismét fiatal vagyok.

Bálunkon a mi asszonyaink és leánykáink, gyönyörűek, bájosak, kedvesek voltak; pajzán jókedvük magával ragadott mindenkit, aki jelen volt, úgy mint a márciusi napfény melegétől megolvadván, patakká dagadva, rohan le a völgybe, magával rántva mindent, ami útjába akad, így jómagam is többedmagammal, egészen Budára sodródtam a „Zöldhordó“ kies éttermébe, ahol fodrokba ölelkezve keringett az ifjúság tovább egészen a délutáni órákig.

Erkölesi sikerünk fényes volt.

Anyagiakban gyengébb, mint a tavalyi, de mi ennek is örvendünk, mert amellezt tesz tanuságot, hogy vannak még jólelkű emberek, akiknek ez úton is kifejezzük hálás köszönetünket.

Nem mulaszthatom el, de kötelességemnek is tartom, hogy annak a kicsiny, de annál lelkesebb gárdának, ifjaknak, öregeknek egyaránt, amely engem körülvevett és bálunk megrendezésében segített, meleg baráti kézzorítással fejezem ki hálátomat és köszönetemet.

MALOSIK FERENC, bálelnök.

*

1930 január hó 16-án, csütörtök este a pesti *Vigadó* örökszép helyiségében zajlott le bálunk. A délszaki növényekkel díszített lépcsőházban a rendezőgárda fogadta a sűrű rajokban érkező vendégeket, akik a szakiskola díszbe öltözött pincér- és szakáccstanulói sorfala között vonultak föl a termekbe.

A kürtjelzésre mentek be a párok a nagyterembe, mire felharsant a

Jaj de magas ez a vendégfogadó

kedves dallama.

A táncot a következő párok kezdték:

Keszey Vincéné — Malosik Ferencel.

Malosik Ferencné — Gundel Károlyllyal.

Démusz Jánosné — Wagner Bélával.

Kutassy Lajosné — Biró Dénessel.

Wagner Béláné — Démusz Jánossal.

Blaschka Jánosné — Dénes Mártonnal.

Farkas Pálné — Kutassy Lajossal,
Dankovszky Jenőné — Czifrák Antallal,
Blaschka Lili — ifj. Gundel Károlyllyal,
Démusz Magda — Fixl Lajossal,
Ammer Lili — Csik Józseffel.

A bál a kora hajnali órákig a legjobb hangulatban tartott.

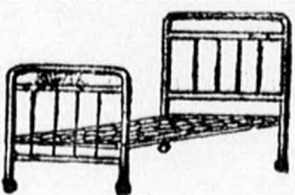
Bálunkon jelen voltak:

ASSZONYOK:

Özv. Ábrahám Lajosné, Avar Gáborné, Altmann Pálné, Antódi Gézáné, Ágner Gyuláné, Ágner Lajosné, Bém Józsefné, ifj. Binder Istvánné, özv. Binder Istvánné, Berta Gyuláné, Bungin Istvánné, Balogh Béláné, Babócsi Józsefné, Brandits Józsefné, Borgida Farkasné, Blaschka Jánosné, Braunauer Károlyné, özv. nagyrecskei Biró Lászlóné, Czukker Jánosné, Dankovszky Jenőné, Démusz Jánosné, Dóra Lajosné, Dorogi Lászlóné, Deák Ferencné, özv. Engelbach Gézáné, Érsek Mihályné, Elbert Frigyesné, Farkas Lajosné, Farkas Pálné, Gröschl Józsefné, Háger Károlyné, Halász Ferencné, Halmai Lászlóné, Hirschler Sándorné, Horváth Gyuláné, Hochschild Jánosné, Illés Gyuláné, Jakab Mihályné, Jankovits Viktorné, Jerzsek Jánosné, Kállay Lászlóné, Kass Jánosné, vitéz Kasznár Ferencné, Keszey Vincéné, Késmárky Ferencné, Keppler Ferencné, Király Lajosné, Kober Béláné, Koch Ferencné, Kodó Istvánné, Kotrosits Györgyné, Kovács Ferencné, Kovács Imréné, Kovalcsik Istvánné, Kutassy Lajosné, Lapits I.-né, Laufbahn S.-né, Leimeter F.-né, Leitersdorf Sándorné, Malosik Ferencné, Mayer Ferencné, Miakies Mihályné, Mirovszky Károlyné, Molnár Pálné, déghi Nagy Ferencné, Nagy Istvánné, Nagy Jánosné, Nenich Gyuláné, Orbán Gézáné, Pardera Ferencné, Paulin Lajosné, Pentz Jakabné, Pete Sándorné, Pfneiszl Frigyesné, Posch Gyuláné, Prácsér Jánosné (Keeskemét), Putnoki Istvánné, Rácz Benedekné, Raidl Gyuláné, Reichhardt Györgyné, Reif Gézáné, Reif Kálmánné, Riedl Józsefné, Rivnyák Béláné, Schäffler Józsefné, özv. Schenk Jánosné, Schmidl Gyuláné, Schossberger Andorné, Schumitzky Jenőné, Schwartz Miklósné, Sipos Ivánné, Stowaszer Józsefné, Strasser Samuné, Szabó Jánosné, Szabó Vidorné, Szayer Györgyné, Szayer Józsefné, Szemes Jánosné, Szentirmay Béláné, Szilárd Dezsőné, Szundheimer Józsefné, Tabák Samuné, Takács Miklósné, Tárgyik Jánosné, Téglássy Ernőné, Theisz Róbertné, Tory Györgyné, Török Gyuláné, Triszka Ernőné, Vesztergál Györgyné, Wagner Béláné, Wagner Jenőné, Wagner Nándorné, Weinperl Ferencné, Weinperl Józsefné, Weiszberg Izidorné, Winkler Antalné, Zalán Józsefné, Zalán Sándorné.

LEÁNYOK:

Ágner Mici, Altmann Magda, Ammer Ilonka, Avar Ilonka, Beneze Ilus, Berczelly Magda, Berta Ilona és Matild, Bisztrán Ilona, Blaschka Lili, Boeh Annus, Borgida Klári, Bungin Ilonka, Csalán Rózsi, Czigler Lujza, Démusz Magda, Dóra Ilona, Dorogi Juszti, Far-

Mielőtt máshol vásárol, saját érdekében tekintse meg

HIKKER GYULA RÉZ-VASBUTORGYÁR készítményeit!

Ágybetétek, kárpitos áruk, ágyneműek, paplanok és legújabb kivitelű **ferrasz-bútorok** gyári árban.

Mintaraktár: VII., Dohány ucca 1. (Károly körut sarok) Telefon: József 424-12.

Özv. WINDT MÁRTONNÉ

szállodai, vendéglői, kávéházi
személyzet elhelyező irodája

Budapest, IV. Irányi ucca 1. szám
Telefon: Automata 830—82.⁵

Patkányt, egeret, mezel egeret
csak „**RATINOL**“, **svábbogarat,**
csótányt, rusznit, hangyát
„**RUSSIN**“ irt gyökeresen! Más állatra,
emberre veszélytelen! Napi árban szállítja: **Ratinol Laboratorium** Buda-
pest, VII., **Murányi ucca 36. szám**

kas Irén, Fehér Ilona, Ferenczi Jucika, Fleischer Piri, Fodor Ilonka, Gardin Margit, Hechlinger Teréz, Hermann Kaci, Hill Ottilia, Hirschler Magda és Piri, Hochschild Katica, Hohl Mancsi, Horváth Duci, Jankovics Gizella, Jánossy Mancsi, Kasznár Mici, Kaszner Teri, Kertész Rózsika, Késmárky Erzsébet, Klöss Ilus, Kochlács Terus, Kollár Csuli, Kompriva Rózsika, Kovalesik Aranka, Kovács Emmike, Krantz Franciska, Kulesár Franciska, Lapis Bözsike, Lászek Ilke, Leitner Gréte, Leinbócz Rózsika, Lukács Etel, Mayer Ilonka, Mirovszky Irén, Mirovszky Irmus, Nagy Erzsike, Nenich Irénke, Peschka Antónia Flóra és Mária, Pete Mária, Pentz Mancsi és Aranka, Papp Emmi, Pazdera Valéria, Rosenfeld Mária, Rössler Matildka, Schäffler Margit, Schleffer Mici, Schmiedl Rózsika, Schwartz Nelli, Schwartz Olga, Stadler Etel, Stowasser Ilona, Sturm Anny, Sturm Mary, Szayer Marika, Szendrey Vilmos, Szentirmay Ágota, Szundheimer Margit, Tabák Piri, Theisz Baba, Tory Kató, Tory Vilma, Tóth Böske, Török Mancika, Wagner Mancsi, Wechtir Mancsi, Weidinger Erzsika, Weinpert Aranka, Weiszberg Erzsika, Weiszberg Piszte, Werner Ilona, Winkler Ilus, Katica, Aranka, Kata, Zalán Emmi, Zalka Juliska.

is megkívánják, hogy eme készülő tervek ellen tiltakozó szavunkat minél messzehangzóbban fel-emeljük.

Eltételezve az egyéni érdekeinktől, melyet a közérdek követelményeinek kell alávetnünk, de a fiskus eminens érdekeit tekintve, nem lehet célja az államnak, hogy egyik legfontosabb adózó közösséget fossa meg attól a jövedelmi forrástól, mely mind megélhetésünket, mind adózóképességünket súlyos próbára teszi. Legfőbb államérdek, hogy minél több adóalany legyen, kiknek adójából — más állami jövedelmek mellett — annál könnyebben tudjon eleget tenni súlyos fizetőképességének, melyet a gyászos Trianon s annak súlyos következményei hártott a sokat sanyargatott magyar nemzetre.

Elnökségünk és előljáróságunk, miként a múltban, úgy a jövőben is mindent meg fog tenni, hogy eme készülődő tervek ellen tiltó szavát felemelje, felvilágosítva az intéző köröket, hogy eme tervek minő közgazdasági hátrányokkal járnak és minő beláthatatlan káros következményeket von maga után iparunk fizetőképességére, mert hisz az állam is csak akkor fizetőképese, ha annak egyedei szintén eleget tudnak tenni állampolgári kötelezettségeiknek.

Ipartestületünk elnöksége és előljárósága megértve eme tervezet nagy horderejét, éppen ezért felkéri ez alkalommal is összes tagjait, hogy emeljék fel tiltakozó szavukat mindenkor és mindenütt, hogy eme fojtogató tervezet törvényt ne váljon!

Már elmúlt évi jelentésünkben megemlékeztünk arról a munkánkról, amelyet a tagok érdekében a jogosulatlan iparúzóknak ellen végeztünk. Hogy e téren tagjaink panaszai mennyire jogosak, igazolják azok az ítéletek, amelyeket a kerületi előljáróságoknál működő iparkihágási osztályok hoztak feljelentéseinkre. Ezen ítéletek azonban nem nyugtathatnak meg bennünket, mert a jogosulatlan iparúzás pár pengő büntetés megfizetésével be sem fejeződik. E téren csak akkor remélhetünk kielégítő megnyugvást, ha a hatóságok a jogosulatlan iparúzás leküzdésére a kereskedelmi miniszter rendelete értelmében járnak el s erélyes eszközök igénybevételevel, ha kell, rendőri karhatalommal is, nyomban megakadályozzák a jogosulatlan iparúzás továbbfolytatását.

Nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt az egyenlőtlen versenyt sem, amelyet a népjóléti minisztérium *polgári* étkezőüzemei okoztak az elmúlt esz-

Hivatalos ügyek

A Budapesti Szállodások és Vendéglősök Ipartestülete jelentése az 1929. évi működéséről.

TISZTELT KÖZGYŰLÉS!

A MAGYAR SZÁLLODÁS ÉS VENDEGLŐS-IPAR országunk gazdasági életének adózás szempontjából fontos tényezője lévén, általános szempontból is, de leginkább a legfőbb hatóságok részéről, fokozottabb figyelmet joggal igényelheti. Ezért belső ipari életünkben tapasztalt megfigyeléseink és tapasztalataink arra indítanak, hogy még idejében felhívjuk iparaink sorsát intéző hatóságaink figyelmét *azokra az indokolatlan és a mai zűlt gazdasági viszonyoknak meg nem felelő rendelkezéseikre*, amelyek megváltoztatásával a válságos helyzetünkön talán sikerülne könnyíteni.

Évi jelentésünknek nem célja alapszabályaink követelményének száraz kielégítése.

Nem is lehet célja ma, amikor komoly gondokkal küzdő iparaink felett újabb vészfellegként tornyosul a 8 órás munkaidő behozatalának terve, valamint a szesztilalom gondolata, mely legfőbb jövedelmi forrásunkat igyekszik elvonni. Nemcsak egyéni érdekek, de elsőrendű közgazdasági érdekek

gyéresi Szász

Prima sonka

elismerten a legjobb, finom zamatú különlegesség.

Budapest, VIII., József körút 65. sz.

Bejárati: Csepreghy ucca 1. — Telefonszám: J. 455—88.